

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1497/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613219113
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6613219113.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa X. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX/XX A., zastúpeného JUDr. Soňou Petrusovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Adyho 34, Lučenec, proti odporkyni X. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, XX XXX J., zastúpenej JUDr. Bronislavou Garajovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Železničná 291, Poltár, v konaní o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec, č. k. 13C/ 107/2013-184 zo dňa 06. 11. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 862,10 € na účet právnej zástupkyne navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia m e n í tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva. Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 862,10 € na účet právnej zástupkyne navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň okresný súd rozhodol, že Slovenská republika nemá právo na náhradu trov konania vo výške 255,13 €.

V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 13C 107/2013-177 zo dňa 18. 09. 2014, ktorý sa stal právoplatným dňa 26. 09. 2014 a vykonateľným dňa 29. 09. 2014 súd zrušil podielové spoluvlastníctvo navrhovateľa X. N. a odporkyne X. G. k rodinnému domu súp. č. XXX, špecifikovanému vo výroku rozsudku a zároveň veci prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa a odporkyne s povinnosťou navrhovateľa zaplatiť odporkyni na úplné vyrovnanie zaniknutého podielového spoluvlastníctva sumu 428,50 €. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 151 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP), ďalej na ust. § 142 ods. 1 OSP a ust. § 149 ods. 1 OSP a uviedol, že navrhovateľ bol v konaní úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia advokátkou JUDr. Soňou Petrusovou za štyri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, zastupovanie na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 03. 04. 2014, 17. 04. 2014 a dňa 18. 09. 2014) 4 x po 141,09 €, ďalej za jeden úkon právnej služby - úpravu petitu zo dňa 08. 04. 2014 v rozsahu 1/2 tarifnej odmeny vo výške 70,55 € a za jeden úkon právnej služby zastupovanie na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 26. 05. 2014 v rozsahu 1/4 tarifnej odmeny vo výške 35,27 €, ďalej režijný paušál 6 x po 8,04 € a 20% DPH z odmeny a režijného paušálu. Spolu tak priznal okresný súd navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 862,10 €. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že uznesením č. k. 13C 107/2013-154 zo dňa 14. 07. 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 08. 2014 a vykonateľnosť dňa 07. 08. 2014 priznal znalcovi Ing. Zoltánovi Lukáčovi znalečné za vypracovaný znalecký posudok č. 38/2014 v sume 355,13 €, ktoré mu bolo po právoplatnosti uznesenia vyplatené a to vo výške 100 € z preddavku zloženého navrhovateľom a vo výške 255,13 € z rozpočtových prostriedkov súdu. Okresný súd konštatoval, že

podľa ust. § 138 ods. 4 OSP, ak bol účastníkovi priznaný nárok na právnu pomoc podľa osobitného predpisu, takéto rozhodnutie má účinky oslobodenia od súdnych poplatkov v rozsahu, v ktorom mu bola priznaná právna pomoc. Keďže súd vyplatil z rozpočtových prostriedkov celkom sumu vo výške 255,13 € vznikol mu nárok na náhradu trov konania. Konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa ako neúspešná v konaní je oslobodená od súdnych poplatkov rozhodol tak, že Slovenskej republike náhradu trov konania nepriznal.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa do výroku o trovách účastníkov konania odporkyňa odvolala a v odvolaní uviedla, že podáva proti uzneseniu sp. zn. 13C 107/2013 - 184 odvolanie do výroku o povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 862,10 € na účet právnej zástupkyne navrhovateľa a to podľa § 205 ods. 2 písm. h/ OSP, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza podľa odporkyne z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporkyňa v odvolaní poukázala na ust. § 142 ods. 2 OSP, ďalej na ust. § 143 OSP a na ust. § 150 OSP. Uviedla, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že okresný súd rozhodnutie o náhrade trov konania oprel o ust. § 142 ods. 1 OSP. Zdôraznila, že navrhovateľ v žalobnom návrhu žiadal rozdeliť spoločnú nehnuteľnosť tak, že nebude zaviazaný na výplatu odporkyne z hodnoty rodinného domu. Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 13 C 107/2013-177 zo dňa 18. 09. 2014 však bol navrhovateľ zaviazaný titulom úplného vyrovnania zaniknutého podielového spoluvlastníctva zaplatiť odporkyňu sumu 428,50 €. Navrhovateľ teda nemal plný úspech vo veci, ale len čiastočný. Súd na rozhodovanie o náhrade trov konania mal podľa odporkyne aplikovať ust. § 142 ods. 2 OSP a náhradu trov rozdeliť, prípadne nepriznať. Okrem toho mal okresný súd prihliadnuť aj na správanie odporkyne a jej právnych predchodcov v súdnom konaní a pred jeho začatím. Odporkyňa sa rozdeleniu spoločnej nehnuteľnosti nebránila, avšak mala za to, že by jej mal navrhovateľ vyplatiť na vyrovnanie podielu určitú sumu, nakoľko jej časť spoločnej nehnuteľnosti bola dobre udržiavaná, zatiaľ čo navrhovateľova časť bola schátraná. Uviedla, že jej právny predchodca dal vypracovať dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktorá je súčasťou spisu. Odporkyňa ani jej právny predchodca nedali príčinu na podanie návrhu na začatie konania a teda súd mal aj na túto skutočnosť prihliadať. Napokon mal okresný súd podľa odporkyne zväžiť aj aplikáciu ust. § 150 OSP. Aplikácia ustanovenia § 150 OSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k názoru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Záver súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa musí byť výsledkom posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa by mal súd prihliadať v prvom rade na majetkové pomery, sociálne pomery, osobné a ďalšie pomery účastníkov konania a to tých, ktorí by mali hradiť trovy konania, ako aj oprávnených účastníkov. Pokiaľ ide o majetkové pomery odporkyne, odporkyňa v odvolaní uviedla, že sú preukázané v rámci rozhodnutia o priznaní právnej pomoci Centrom právnej pomoci Rimavská Sobota. Toho času je evidovaná ako nezamestnaná, poberá dávku v hmotnej núdzi, pracuje na menších obecných službách v obci J.. Okrem toho poberá rodinné prídavky na dve deti v sume 46,20 € a výživné od otca oboch detí. Býva v staršom rodinnom dome v obci W.. Čo sa týka nákladov na bývanie, stravu a školu pre obe deti - všetky tieto výdaje boli už preverené Centrom právnej pomoci Rimavská Sobota. Polovicu rodinného domu v obci C. nad O., ktorý bol predmetom sporu jej daroval otec s tým, že tam má doživotné právo bývania. Ide o malý rodinný dom, kde bývali jej rodičia. V súčasnosti už len otec, nakoľko matka v priebehu konania zomrela. Majetkové a sociálne pomery navrhovateľa, teda nemôžu byť dôvodom na priznanie náhrady trov konania navrhovateľovi. Naproti tomu majetkové pomery odporkyne odôvodňujú použitie § 150 OSP. Pokiaľ ide o okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nároku odporkyňa v odvolaní uviedla, že súd mal prihliadať aj na správanie odporkyne a jej právnych predchodcov v súdnom konaní a pred jeho začatím. Odporkyňa sa rozdeleniu spoločnej nehnuteľnosti nebránila, avšak mala za to, že by jej mal navrhovateľ vyplatiť na vyrovnanie podielu určitú sumu, nakoľko jej časť spoločnej nehnuteľnosti bola dobre udržiavaná, zatiaľ čo navrhovateľova časť bola schátraná. Odporkyňa v súdnom konaní hneď od začiatku s rozdelením spoločnej nehnuteľnosti súhlasila. Sporná bola len jej požiadavka týkajúca sa výšky výplaty na vyrovnanie podielu. Napokon sa znaleckým dokazovaním preukázala pravdivosť jej tvrdenia, že časť rodinného domu patriaca navrhovateľovi je síce rozlohou väčšia, avšak jej hodnota je nižšia kvôli zlému technickému stavu. Časť patriaca navrhovateľke je menšia, avšak jej hodnota je vyššia, pretože je obývaná a udržiavaná. Z tohto hľadiska sa podľa odporkyne javí rozhodnutie súdu o povinnosti odporkyne nahradiť navrhovateľovi súdne trovy ako neprávne. Okresný súd mal podľa odporkyne prihliadnuť k čiastočnému úspechu

navrhovateľa, k správaniu sa odporkyne a k jej sociálnej situácii, k tomu, že bola oslobodená od súdnych poplatkov, že je v hmotnej núdzi a že je zastúpená Centrom právnej pomoci. V závere odvolania odporkyňa navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie Okresného súdu Lučenec vo výroku o trovách konania tak, že navrhovateľovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním odporkyne podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Podľa ust. § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Zmyslom predmetného zákonného ustanovenia je, že ak súd zvolí na rozhodnutie o trovách konania jeho aplikáciu, nemôže žiadnemu z účastníkov (úspešnému ani neúspešnému) priznať náhradu trov konania. Nepriznanie náhrady trov konania sa môže týkať všetkých trov alebo len ich časti. Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch, v takých kde na to existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch účastníkov je napr. skutočnosť, že sa účastník, ktorý nemal úspech vo veci ocitne v závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Treba tiež zohľadniť to, či účastník konania pred podaním návrhu na súd nenavrhol ostatným spoluvlastníkom zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou a to spôsobom uplatneným v návrhu na začatie konania.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok odporkyne odvolací súd uvádza, že odvolanie odporkyne je dôvodné, pretože ak sociálna a finančná situácia odporkyne odôvodňuje oslobodenie od súdnych poplatkov a priznanie nároku na právnu pomoc Centrom právnej pomoci, tak nie je možné túto finančnú a sociálnu situáciu odporkyne nezohľadniť aj pri rozhodovaní o trovách konania, konkrétne vo vzťahu k aplikácii ust. § 150 ods. 1 OSP. Na základe uvedených skutočností odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu o trovách účastníkov konania nie je správne, nakoľko nezohľadňuje že navrhovateľ nemal vo veci plný úspech, rovnako ako nezohľadňuje okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktorými sú v danom prípade majetkové a sociálne pomery odporkyne a skutočnosť, že odporkyňa svojim správaním nedala príčinu na vznik súdneho sporu, keď dávno pred začatím konania navrhla navrhovateľovi zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou, čo vyplýva z listu odporkyne adresovaného navrhovateľovi dňa 26. 12. 2006, ktorý sa nachádza na č. l. 43 spisu.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 826,10 €, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že odporkyňa náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.